

Arrest

nr. 156 769 van 20 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 26 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. H. CAMERLYNCK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigrinya te zijn, en geboren te zijn te X op X. U woonde uw hele leven in het dorp X, nabij de Eritrees-Ethiopische grens, met uitzondering van een periode van meerdere weken waarin u samen met uw familie uw dorp moest verlaten, naar aanleiding van de derde ronde in het grensconflict tussen de landen Ethiopië en Eritrea. U vatte de eerste graad van het lager onderwijs aan in het jaar 2002 in de lagere school te Nedwe, waar u schoolliep tot en met de vijfde graad. Nadien liep u school in het dorp Menekuseito, waar u de graden 6 en 7 beëindigde, en de 8e graad aanvatte. Wanneer u in de 8e graad schoolliep werd u meegedeeld dat u te oud was om nog maar in de 8e graad school te lopen, en werd u – in het bijzijn van uw ouders – gezegd dat u niet langer kon schoollopen, en werd u opgedragen om naar het trainingskamp Wia te

gaan. U wou dit niet. Uw ouders poogden nog snel een huwelijk tussen u en een andere persoon – die u niet kent – te arrangeren, maar u wou dat niet, en besloot daarop het land te verlaten. U verliet uw dorp Nedwe, wandelde richting de Ethiopische grens, en u kwam een half uur na uw vertrek uit uw dorp Nedwe te Eritrea, aan in het dorp Irob te Ethiopië. U werd er ontvangen door Ethiopische soldaten, die u naar het vluchtelingenkamp Mai Ainy brachten. U verbleef gedurende drie jaren en zes maanden in dit vluchtelingenkamp, en reisde nadien met behulp van een smokkelaar, via Soedan, naar Libië. Twee weken nadat u te Libië was aangekomen, werd u door smokkelaars ontvoerd en naar een boerderij gebracht, waar u gedurende 5 maanden opgesloten en gemarteld werd. Nadien wist u, samen met anderen, te ontsnappen, maar werd u gearresteerd door de Libische autoriteiten waarna u in de gevangenis belandde. Vanuit de gevangenis te Libië hadden u en andere Eritreeërs contact met de Eritrese ambassade te Libië, die zich bereid verklaarde jullie terug naar Eritrea te brengen. Jullie werden door personeel van de Eritrese ambassade uit de gevangenis gehaald, en ondergebracht in een voor u onbekend huis. Daar werd u opnieuw ontvoerd door smokkelaars. Nadat dezen u gedurende een maand hadden vastgehouden, vroegen ze aan de andere Eritreeërs die er waren of ze konden bijdragen voor uw reis over de Middellandse zee, en werd u de helft van het bedrag dat u aan de smokkelaars was verschuldigd, kwijtgescholden. In de loop van de maand juli van het jaar 2014 stak u per boot de Middellandse Zee over, en kwam u aan te Italië. Vandaar zette u uw reis voort, via Frankrijk, en kwam u aan te België op 17 juli 2014. U vroeg de volgende dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, niet geloofwaardig bevonden worden.

U verklaarde dat u als kind uw dorp moest verlaten, tijdens de ‘derde ronde invasie’, waarbij Ethiopische soldaten uw dorp bezetten, en dat u naar de stad Senafe ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd of het daar dan veiliger was, antwoordde u dat het ‘ok’ was. Gevraagd hoelang u te Senafe verbleef, antwoordde u het **niet meer te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Nadien gaf u aan dat het een periode van weken betrof. **Gevraagd of de Ethiopische soldaten tot aan de stad Senafe kwamen, antwoordde u dat ze er niet kwamen.** Gevraagd of het Eritrees leger Senafe dan kon verdedigen, antwoordde u dat ze niet enkel Senafe, maar het hele land verdedigden. Gevraagd in welk jaar dit was, dat er een ‘3e ronde invasie’ plaatsvond, antwoordde u het **niet te weten**. Gevraagd of u er een idee van heeft, antwoordde u het **helemaal niet te weten**. Gevraagd hoe oud u was, wanneer u met uw ouders naar Senafe moest vluchten, antwoordde u het **niet te weten**. Gevraagd of u vb. 1 jaar oud was, of eerder 5 jaar, dan wel 10 jaar, en gevraagd om een idee te geven, antwoordde u opnieuw **het niet meer te weten**. Gevraagd of u dan niet leerde over dit conflict op school, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe **dat u het niet meer weet**. Gevraagd of u reeds schoolliep wanneer dat conflict plaatsvond, antwoordde u te denken van niet. Gevraagd wanneer u begon school te lopen, antwoordde u in het jaar 2002 – waaruit af te leiden valt dat u ongeveer 9 jaar oud was wanneer u begon school te lopen, gegeven de door u opgegeven geboortedatum op 1 november 1993. Gevraagd of, wanneer u het eerste jaar school aanvatte, het conflict waarover u sprak, reeds lang geleden was, dan wel of het nog niet zo lang gedaan was, antwoordde u, opnieuw, **het niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of u er een idee kan van geven hoeveel tijd er ongeveer was tussen het einde van dit conflict en het moment waarop u begon school te lopen, antwoordde u opnieuw **het niet te weten**. Gevraagd of er iets bijzonders gebeurde in Senafe wanneer u er verbleef met uw familie, antwoordde u het **niet te weten**. Gevraagd hoeveel ‘rondes’ er waren in dit conflict, gezien u sprak over de ‘derde ronde’, antwoordde u het **niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Nogmaals, ter verduidelijking, gevraagd hoeveel rondes er in totaal waren, gezien u het had over de derde ronde, antwoordde u dat **niet te weten**. Gevraagd of er zoiets was als een ‘eerste’ en ‘tweede’ ronde, antwoordde u ‘misschien’, en voegde u er aan toe **het niet te weten**. Gevraagd of er ook een vierde ronde was, antwoordde u, opnieuw, **het niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U geconfronteerd met de vaststelling dat u zelf te Eritrea was tijdens de derde ronde in het conflict, en gevraagd of u dan niet weet of er daar dan nog een ronde op volgde of niet, antwoordde u **het niet te weten**. Gevraagd om welke plek aan de grens dit grensconflict draaide, antwoordde u ‘zoba Debub’. Opnieuw gevraagd over welke plaats het grensconflict ging, antwoordde u enkel te weten dat er conflict was in de subzone van Senafe, en u naar de stad Senafe moest gaan omdat uw dorp aan de grens met Ethiopië gelegen is. U uitgelegd dat een grensconflict impliceert dat beide partijen de ligging van de grens betwisten, en derhalve beiden een bepaald stuk grondgebied opeisen, antwoordde u – plots uw verklaringen bijstellend – enkel te weten dat het een conflict was, maar u er eigenlijk niet zeker

van bent dat het een grensconflict was. **Het dient vastgesteld, zo blijkt ook uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, dat het door u genoemde conflict wel degelijk een grensconflict betrof tussen Eritrea en Ethiopië, en de door u genoemde 'derde ronde invasie' aanving in de maand mei van het jaar 2000, waarbij het Ethiopisch leger een grootschalige aanval inzette, en de stad Senafe bezette van juni 2000 tot maart 2001. Dat u er geen idee van blijkt te hebben wanneer dit conflict plaatsvond, en waarover dit conflict ging, is reeds geenszins aannemelijk gezien dit conflict plaatsvond in de subzone waar uw dorp zich bevindt, u op dat moment reeds meer dan zes jaar oud was, en u nadien gedurende een 8-tal jaren schoolliep in de subzone Senafe, waarbij u zelf aangaf dat u over het conflict leerde op school, maar u het 'vergat'. Dat u daarenboven ook verklaarde dat jullie naar Senafe moesten vluchten, en deze stad niet bezet werd door Ethiopische soldaten, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent, gezien de stad Senafe wel degelijk werd bezet door het Ethiopisch leger, van juni 2000 tot maart 2001, waarbij grote delen van de stad werden vernietigd. Uw jonge leeftijd op het moment van de aangehaalde gebeurtenissen is geenszins een verschoning voor uw onwetendheid. Immers, er werden u geen details gevraagd betreffende het conflict, dat u trouwens zelf aanhaalde tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), waardoor toch mag verondersteld worden dat u er 'iets' van afweet, zeker aangezien u verklaarde tot uw 17 jaar (2010) in het grensgebied te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), waar dit conflict toch blijft voortleven en nazinderen.**

U verklaarde school gelopen te hebben in uw dorp Nedwe van graad 1 tot en met 5, en daarna te Menekuseito tot de helft van de 8e graad (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). **Gevraagd hoe de school te Nedwe, waar u schoolliep van de eerste tot en met de vijfde graad, heette, antwoordde u 'Zalambessa' (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Ter bevestiging gevraagd of dat de naam was van de school te Nedwe waar u schoolliep, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u weet waar deze naam – 'Zalambessa' – vandaan komt, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u dan nooit hoorde over 'Zalambessa', antwoordde u daar niet van gehoord te hebben. Even later wijzigde u uw verklaringen door te stellen dat uw school te Nedwe 'elementary school' heette, en deze school zich bevond te Zalambessa. Nadien verklaarde u dat Zalambessa de naam van de wijk te Nedwe was, waar u schoolliep. Gevraagd of 'Zalambessa' dan deel uitmaakt van de lokale administratie van uw dorp Nedwe, antwoordde u dat de protection officer die u hoorde mogelijks op een andere 'Zalambessa' doelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde nadien, opnieuw uw verklaringen wijzigend, dat uw dorp in 2 gedeeld was – 'Adi Hina' en 'Agurta' – en uw school in de wijk 'Agurta' gelegen was, de wijk die vroeger 'Zalambessa' werd genoemd. Gevraagd of er dan meerdere 'Zalambessa's' zijn – gezien uw verklaring dat de protection officer die u hoorde mogelijks doelde op een andere Zalambessa – antwoordde u 'misschien'. Gevraagd of u dan nooit iets over 'Zalambessa' hoorde, elders in Eritrea, en of u ooit op school leerde over een plek die 'Zalambessa' heet, antwoordde u ontkennend. **Het dient vooreerst opgemerkt dat uw wijzigende verklaringen betreffende Zalambessa – waarvan u eerst aangaf dat het de naam van uw lagere school was, daarna dat het de naam van de wijk was waarin uw lagere school gelegen was, en nadien dat het eigenlijk de oude benaming van deze wijk betrof – geenszins overtuigen, en de indruk wekken dat u uw verklaringen bijstelt naarmate u meerdere vragen werden gesteld omtrent dit onderwerp. Afgezien hiervan, dient vastgesteld dat uw verklaringen dat u nooit over Zalambessa zou gehoord hebben in een andere context, verder ernstig afbreuk doet aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen afkomstig te zijn uit de subzone Senafe te Eritrea. Immers, het hierboven reeds vermelde grensconflict, draaide rond de grensstad Zalambessa aan Eritrea's zuidelijke grens met Eritrea (naast de plekken 'Badme' aan de Eritrees-Ethiopische grens in het westen, en 'Burre' aan de Eritrees-Ethiopische grens in het oosten – zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), die zowel door Ethiopië als Eritrea opgeëist werd. Voornamelijk tijdens de derde ronde in het grensconflict tussen beide landen was de regio rond Zalambessa fel betwist, en de stad werd gedurende het gehele conflict bezet door Ethiopische soldaten. Dat u hierover niets blijkt te weten, hoewel u – zo u opperde – zelf de derde ronde in dit grensconflict zou hebben meegemaakt en u dit conflict zelf spontaan aanhaalde tijdens uw gehoor, en gedurende vijf jaren school gelopen zou hebben in een school die in een wijk gelegen was die 'Zalambessa' heette, overtuigt niet, en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese afkomst en nationaliteit.****

Gevraagd wanneer de onafhankelijkheidsdag gevierd wordt in Eritrea, verklaarde u dat dat op de 24e van de vijfde maand is (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd naar de naam van deze maand, antwoordde u dat dat 'Hamle' is [hetgeen overeenstemt met de maand 'juli', zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier]. Meteen nadien **wijzigde u uw verklaringen** door te stellen dat de 5e maand, de maand Ginbot [hetgeen overeenstemt met de maand 'mei', zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier] betreft. Gevraagd of u nog andere feestdagen weet te noemen, verklaarde u

dat martelarendag wordt gevierd op datum van 20 Sene [hetgeen overeenstemt met de maand 'juni', zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier]. Gevraagd de hoeveelste maand van het jaar, de maand 'Sene' is, antwoordde u het evenwel **niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). **Gevraagd naar de naam van de elfde maand van het jaar – de maand waarin u geboren werd – antwoordde u het niet te weten.** Nadat u tweemaal gevraagd werd hoe het komt dat u zoiets niet weet, antwoordde u dat het de maand Hidar is [hetgeen overeenstemt met de maand 'november', zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier] (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). **Gevraagd waarom u danig veel moeite heeft hiermee – gezien u zelf verklaarde dat men in Eritrea dezelfde, Gregoriaanse, kalender hanteert zoals in Europa en deze kalender ook gehanteerd werd op school en door de publieke autoriteiten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) – **antwoordde u het niet goed te kennen.** Gevraagd welke maand er volgt op de maand 'Hidar' ofte november, antwoordde u 'tahsastiri' (zie gehoorverslag CGVS, p. 12) – **hetgeen geen naam is van een maand, maar eerder lijkt op een samenvoeging van de maanden 'tahsas' en 'tiri'.** U gesteld dat 'tahsastiri' geen maand is, en u opnieuw gevraagd welke maand er volgt op de maand 'Hidar' – de maand in dewelke u geboren werd – antwoordde u **verward te zijn** over de volgorde van de maanden. **Gevraagd in welke maand het schooljaar aanvat te Eritrea, antwoordde u dat u dat ook vergeten bent.** Ter verduidelijking gesteld dat u ook kunt zeggen de hoeveelste maand van het jaar het is, als u niet zeker bent wat betreft de naam van de maand, antwoordde u opnieuw het vergeten te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). U gevraagd hoe het mogelijk is dat u dit geenszins weet, gezien uw verklaring gedurende 8 jaren te hebben school gelopen in Eritrea, tot uw vertrek in 2010, antwoordde u dat het al lang geleden is. **Gevraagd wanneer het schooljaar eindigt te Eritrea, in welke maand, bleef u opnieuw het antwoord schuldig, en stelde u wederom dat u ook dat vergeten bent** (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd in welk jaar u de achtste graad aanvatte, antwoordde u **in het jaar 2010** (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). **Ter bevestiging gevraagd of u er zeker van bent dat u de 8e graad pas aanvatte in het jaar 2010, antwoordde u bevestigend** (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde verder ook dat u bij aanvang van het schooljaar waarin u de 8e graad aanvatte, een identiteitsdocument van de school kreeg, en **bevestigde nogmaals dat dat in het jaar 2010 was** (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd hoe dit mogelijk is, gezien uw verklaring Eritrea te hebben verlaten in de maand februari van het jaar 2010, herhaalde u enkel dat u Eritrea verliet in de tweede maand van het jaar 2010. U gevraagd of u dan in hetzelfde jaar als het jaar waarin u Eritrea verliet – 2010 – het door u genoemde identiteitsdocument van de school kreeg, verklaarde u dat u dat kreeg bij aanvang van de 8e graad. Gevraagd of dat dan in het jaar 2010 was, verklaarde u plots verward te zijn – hetgeen toch wel opmerkelijk is, gezien uw eerdere stelligheid, namelijk dat u zeker bent dat u de 8e graad aanvatte in het jaar 2010, zowel tijdens het gehoor op het CGVS (zoals hierboven reeds aangegeven), als tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie 'Verklaring DVZ', punt 11, p.4 in administratief dossier). **Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen verder ernstig afbreuk doen aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese herkomst en nationaliteit.** Immers, dat u geenszins weet aan te geven in welke maand het schooljaar aanvat en eindigt te Eritrea – hoewel u opperde school te hebben gelopen te Eritrea gedurende 8 jaren, tot de leeftijd van 17 jaar – en evenmin weet aan te geven in de hoeveelste maand van het jaar het schooljaar aanvat te Eritrea, is geenszins aannemelijk en wordt niet geloofwaardig bevonden. Immers, zoals ook blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, vat het schooljaar te Eritrea steeds jaarlijks aan in de maand september. Dat u daarenboven initieel steeds met zekerheid aangaf dat u de 8e graad van uw schoolopleiding aanvatte in het jaar 2010, hoewel u Eritrea verlaten zou hebben in de maand februari van 2010, en u plots stelde verward te zijn nadat u erop gewezen werd dat dit niet mogelijk is, versterkt enkel verder het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen betreffende uw Eritrese nationaliteit en herkomst. Immers, dat u zowel de 8e graad aangevat zou hebben in het jaar 2010, als Eritrea verlaten zou hebben in de maand februari, zijn verklaringen die enkel hun coherentie zouden behouden, indien u redeneert in termen van de 'Ge'ez-kalender' die, tot op heden, de kalender betreft die wordt gehanteerd in het land Ethiopië – en waarbij het kalenderjaar aanvat in de maand september. Enkel in termen van de Ethiopische Ge'ez kalender behoudt uw verklaring – namelijk dat u de 8e graad aanvatte in het jaar 2010 en Eritrea verliet in de maand februari van het jaar 2010 – zijn coherentie. In termen van de Gregoriaanse kalender, die gehanteerd wordt in Eritrea, is dit niet mogelijk, gezien dit zou impliceren dat u de achtste graad aanvatte in de maand september van het jaar 2009, waarna u het land verlaten zou hebben in de maand februari van het jaar 2010. Uw frappante onwetendheid betreffende de kalendermaanden, bevestigt enkel de ongeloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen betreffende uw Eritrese herkomst en nationaliteit. Immers, dat u vragen met betrekking tot kalendermaanden, en data, vermijdt en steeds oppert het niet te weten, lijkt er enkel op te wijzen dat u meer vertrouwd bent met andere kalenders – zoals bijvoorbeeld de Ethiopische

Ge'ez-kalender – dan met de Gregoriaanse, Europese kalender die gehanteerd wordt in Eritrea. Gevraagd welk schoolniveau de graden 6, 7 en 8 uitmaken binnen het Eritrese onderwijssysteem – nadat u verklaarde dat de school waar u graad 1 tot en met 5 volgde, een lagere school betrof [het niveau 'Elementary education' ofte lager onderwijs] – antwoordde u **het niet te weten**. U gevraagd hoe dat kan, gezien uw verklaring dat u zelf in de 8e graad schoolliep wanneer u Eritrea verliet, antwoordde u dat het al lang geleden is. **Dat u niet blijkt te weten dat graad 6, 7 en 8 onderdeel zijn van het niveau 'junior' ofte 'middle', hoewel u zelf opperde in de achtste graad school te hebben gelopen alvorens u Eritrea verliet, doet verder ernstig afbreuk aan de door u geopperde schoolloopbaan in Eritrea, alsook aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst in het algemeen.**

Gevraagd of u een uniform diende te dragen op school, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of het de overheid is die deze uniformen betaalt, dan wel of de ouders van de leerlingen deze uniformen zelf dienen te betalen, antwoordde u eerder vaag dat het verdeeld wordt op school, 'waarschijnlijk met belastingen'. U nogmaals expliciet gevraagd wie er dan betaalt voor deze uniformen, en of deze gewoon gegeven worden, dan wel of de ouders dat zelf dienen te betalen, antwoordde u, opnieuw vaagweg en de vraag ontwijkend, dat 'mensen belastingen betalen'. U nogmaals gevraagd of de leerlingen, dan wel hun ouders, zelf dienden te betalen voor deze uniformen, antwoordde u ontkennend. **Het dient evenwel vastgesteld dat, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie; "In Eritrea het onderwijs tot en met groep zes verplicht en gratis is", maar "uniformen, schoolartikelen en transport dienden de studenten echter zelf te betalen en dat was voor veel families onbetaalbaar". Uw bewering dat uniformen gratis voorzien werden voor leerlingen, is dan ook manifest tegenstrijdig aan de beschikbare informatie, en doet dan ook verder ernstig afbreuk aan de door u geopperde schoolloopbaan in Eritrea, alsook aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst in het algemeen.**

Gevraagd hoeveel schooljaren u nog zou moeten doorlopen, gesteld dat u Eritrea niet verlaten zou hebben, legde u uit dat u tot de elfde graad zou moeten schoollopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of de schoolopleiding dan ten einde is na de elfde graad, verklaarde u dat men dan naar 'Sawa' moet gaan. Gevraagd wat men daar moet doen, in Sawa, verklaarde u dat men er het onderwijs beëindigt en men er dan een examen aflegt. Gevraagd of men dan nog een graad ofte schooljaar, dient te doorlopen te Sawa, of niet, antwoordde u **dat niet zeker te zijn**. Gevraagd waarvan 'Sawa' de naam is, en bij wijze van voorbeeld gevraagd of het de naam betreft van een dorp, van een berg, een kamp, een rivier, een dam of een school in Asmara, antwoordde u – weinig verhelderend – dat het de naam van een plek is. Gevraagd welk soort plek, en opnieuw gevraagd of het de naam betreft van een dorp, van een berg, een kamp, een rivier, een dam, dan wel van een school in Asmara, antwoordde u het niet te weten, en verklaarde u vaagweg dat u mensen enkel hoorde zeggen 'ik ging naar Sawa'. U geeft voorts aan dat mensen er gaan om te studeren, en dat het dus een school is. Gevraagd waar in Eritrea Sawa ergens gelegen is, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of het in de Zoba 'Debub' – de zoba waar u woonde – gelegen is, dan wel in bijvoorbeeld de zoba 'Maekel', of de zoba 'Gash Barka', antwoordde u **het niet te weten**. **Het dient opgemerkt dat uw onwetendheid hieromtrent verder afbreuk doet aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst. Immers, zoals ook blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, betreft Sawa een militair trainingscomplex, waar onder andere een school gelegen is, in de zoba 'Gash Barka' in het westen van Eritrea. Om de secundaire schoolopleiding te beëindigen, is men verplicht het laatste schooljaar – de 12e graad – te volgen in het militaire trainingscomplex Sawa. Dat u er klaarblijkelijk geen idee heeft van wat Sawa is, en dat men er de twaalfde graad dient te volgen ten einde het secundair onderwijs te beëindigen, hoewel u wel opperde te weten dat men na de 11e graad naar Sawa moet, zonder dat u weet aan te geven wat Sawa eigenlijk is, of waar in Eritrea deze plek ergens gelegen zou zijn, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst, en wijst enkel op (gebrekig) ingestudeerde kennis. Deze vaststelling is des te frappanter, gezien u eveneens verklaarde dat uw eigen broer – F. – in Sawa was wanneer u Eritrea verliet, en dat hij daarheen ging nadat hij zijn schoolopleiding beëindigde (zie gehoorverslag CGVS, p. 24 en 25).**

U verklaarde tevens dat u een zus 'Me.' heeft, die als soldate overleden zou zijn, maar u weet niet waar, wanneer of in welke omstandigheden zij gestorven zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ nog verklaarde dat deze zus van u – die overleden zou zijn – A. heette (zie 'Verklaring DVZ', punt 17, p. 7), verklaarde u enkel dat ze 'Me.' heette (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd waarom u dan tijdens het gehoor op de DVZ verklaarde dat zijn 'A.' heette, verklaarde u enkel het ook niet te weten. U verklaarde eveneens dat uw zus Fi. op heden te Asmara woont. Gevraagd sinds wanneer uw zus Fi. te Asmara woont, antwoordde u dat ze naar Asmara ging wanneer ze huwde. Gevraagd wanneer ze huwde, antwoordde u dat ze huwde

nadat u vertrok, na 2010. Gevraagd hoe u dat weet – gezien uw eerdere verklaring sinds uw vertrek uit Eritrea in het jaar 2010 op geen enkel moment contact te hebben gehad met mensen in Eritrea, ook niet met familieleden van u (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 en 18) – antwoordde u, uw vorige verklaringen bijstellend, dat ze naar Asmara ging wanneer ze van een kind beviel, voordat u Eritrea verliet. U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ evenwel verklaarde dat uw zus Fi. te Nedwe woonde, verklaarde u herhalend dat ze bij jullie woonde tot ze beviel (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd waarom u dan niet zei tijdens het gehoor op de DVZ dat uw zus Fi. te Asmara woont – gezien u van uw andere zussen, en broer, wel steeds wist aan te geven waar ze woonden – antwoordde u dat u dacht dat u dat wel zei – quod non. **Uw wijzigende en tegenstrijdige verklaringen betreffende uw zussen, doen verder afbreuk aan de reeds volledig en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielrelaas, afgelegde verklaringen.**

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw wedervaren in Libië – waarbij u meermaals ontvoerd zou zijn geworden, opgesloten, en opgevangen door de Eritrese ambassade te Libië, evenmin geloofwaardig worden bevonden. U verklaarde dat u, een tweetal weken na uw aankomst te Libië, ontvoerd werd en naar een plek gebracht werd waar u vijf maanden verbleef, vastgehouden en gemarteld werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). U zou er na vijf maanden ontsnapt zijn, maar nadien aangehouden door de Libische autoriteiten, en in de gevangenis gestoken (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Gevraagd hoe u daar weer vrijkwam, verklaarde u dat u, en andere gevangenen, de hulp inschakelden van de Eritrese ambassade te Libië, die bereid was om jullie terug te brengen naar Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). U verklaarde verder dat jullie met behulp van de Eritrese ambassade te Libië vrijkwamen, maar jullie dan opnieuw werden ontvoerd door smokkelaars vanuit de Eritrese ambassade te Libië. Gevraagd waar in Libië de Eritrese ambassade is, verklaarde u het evenwel **niet te weten**. U geconfronteerd met uw verklaring dat u er zelf verbleef, **wijzigde u plots uw verklaringen**, en stelde u dat jullie door de ambassade naar 'een huis' werden gebracht, en jullie van daaruit door smokkelaars ontvoerd werden. Gevraagd waar 'dat huis' dan was, antwoordde u het **niet te weten**. Gevraagd waarom ze jullie naar een of ander huis brachten, gezien er een Eritrese ambassade is te Libië, antwoordde u – **opnieuw uw verklaringen wijzigend** – dat de mensen van de ambassade jullie meenamen naar de ambassade. Gevraagd waarom u steeds uw verklaringen wijzigt, antwoordde u dan weer dat u **niet weet** waarheen de ambassade jullie bracht. Gevraagd hoelang u dan werd vastgehouden – door de smokkelaars die u hadden ontvoerd – antwoordde u een maand. Gevraagd hoe u dan weer vrij kwam, antwoordde u dat u uw verhaal deed aan de smokkelaars, dezen aan de andere personen vroegen om een financiële bijdrage om u te helpen, en dat de rest – de helft – van het bedrag dat u aan de smokkelaars verschuldigd was, u door hen werd kwijtgescholden. **Gevraagd of u dan eerst door hen werd ontvoerd en gedurende een maand vastgehouden, en dat ze daarna dan een geldinzameling voor u organiseerden en u de helft van het verschuldigde bedrag kwijtscholden**, verklaarde u enkel dat het andere smokkelaars waren, en ze geld voor u inzamelden nadat u hen uw verhaal vertelde. Het dient opgemerkt dat deze verklaringen geenszins geloofwaardig overkomen, en het allerm minst aannemelijk is dat u niet zou weten waarheen u gebracht zou zijn geworden door de Eritrese ambassade nadat u uit de gevangenis werd vrijgelaten, en u zelfs niet weet waar de Eritrese ambassade te Libië zich eigenlijk bevindt. Dat de smokkelaars die u ontvoerden uit het huis waarheen u gebracht werd door personeel van de Eritrese ambassade, en u daarna een maand lang vasthiielden, dan nog eens een geldinzameling voor u zouden hebben georganiseerd, en u de helft van het aan hen verschuldigd bedrag zouden hebben kwijtgescholden, wordt voorts evenmin aannemelijk bevonden, daar niet kan worden ingezien waarom dezen dit zouden doen voor u, nadat ze u eerst ontvoerden en vasthiielden. Uw verklaringen betreffende uw wedervaren te Libië, worden derhalve niet geloofwaardig bevonden.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient besloten dat uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw asielaanvraag, geenszins weten te overtuigen, en de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst, helemaal niet geloofwaardig wordt bevonden.

Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinyasprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen enkel document neer ter staving van de door u geopperde identiteit en nationaliteit, en evenmin ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *"Canadese Permanent Resident Card van M.Z.T."*.

Bij een brief van 12 augustus 2015 legt verzoekster een doopselcertificaat van *"Eritrean Orthodox Tewahdo Church"* neer, alsook *"de DHL-briefomslag waarin dit stuk op 26 mei 2015 aan mijn cliënte toegestuurd werd"*.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 26 mei 2015 een schending aan van *"de materiële motiveringsverplichting. De bestreden beslissing is gekenmerkt door een kennelijke onredelijkheid, en de ingeroepen motieven kunnen de bestreden beslissing niet dragen."*

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekster niet wist dat het Ethiopische leger de stad Senafe van juni 2000 tot maart 2001 bezet heeft, wijst zij op haar verklaringen op het Commissariaat-generaal. Zij voert aan dat zij heeft verklaard *"dat het Ethiopische leger niet in Senafe was tijdens de periode dat zij daar verbleven heeft. En dit was enkele weken, heeft zij verklaard."* Uit haar verklaringen dient er volgens haar begrepen te worden *"dat verzoekster verklaard heeft dat de Ethiopiërs niet in Senafe waren op het ogenblik dat zij daar verbleef. Het feit dat de Ethiopiërs Senafe later bezet hebben, is niet in tegenstrijd met wat verzoekster verklaard heeft."*

Zij bevestigt dat zij de plaatsnaam Zalambessa omschrijft als de wijk in Nedwe waar haar school gelegen was, wat volgens haar met de werkelijkheid overeenstemt, en dat zij *"een andere plaats die dezelfde naam had"* niet kon thuiswijzen. Waar de commissaris-generaal van mening zou zijn dat zij van Ethiopische afkomst is, merkt zij op: *"Indien verzoekster van Ethiopische afkomst zou zijn, zou zij normalerwijze ook de stad Zalambessa, een grensstad betwist door Eritrea en Ethiopië, kennen. Uit het feit dat verzoekster deze stad niet kende (waarom zou zij dienaangaande liegen ?), zou bijgevolg ook moeten afgeleid worden dat zij noch van Eritrese, noch van Ethiopische afkomst zou zijn, wat onmogelijk is (en overigens ook door het C.G.V.S. niet beweerd wordt). Uit het feit dat verzoekster de grensstad Zalambessa niet kent, kan dus niet afgeleid worden of verzoekster van Eritrese dan wel van Ethiopische afkomst is, doch enkel en alleen dat zij een héél beperkte geografische kennis heeft."*

Verzoekster geeft toe dat zij vertrouwd is met de 'Ge'ez-kalender'. Zij legt uit dat zij meer met de Ethiopische dan met de Gregoriaanse kalender vertrouwd was, omdat deze kalender niet enkel in Ethiopië gebruikt wordt, doch ook in Eritrea, omdat haar ouders ook nog de 'Ge'ez-kalender' gebruikten en omdat zij drie jaren en zes maanden doorgebracht heeft in het vluchtelingenkamp Mai Ainy, dat in Ethiopië gelegen is, waar de Ethiopische kalender van kracht was.

Verzoekster benadrukt dat zij over Sawa wél wist te vertellen dat het een school is, waar men zijn onderwijs kan beëindigen, en waar men een examen aflegt. Volgens haar kan echter uit haar verklaringen hierover *"zeker niet afgeleid worden dat zij niet van Eritrese afkomst zou zijn"*, gelet op *"het feit dat verzoekster een heel erg beperkte algemene kennis heeft"*.

Het is verzoekster *"een raadsel hoe er op de D.V.Z. kan genoteerd geweest zijn dat haar zuster die gestorven is, A. heette. Het moet gaan om een misverstand en/of communicatiestoornis. De zuster van verzoekster die gestorven is, heet wel degelijk Me.."* Volgens haar kan er uit dit overigens *"helemaal niet afgeleid worden of verzoekster van Eritrese dan wel van Ethiopische afkomst is"*.

Verzoekster geeft aan *"dat haar wedervaren in Libië inderdaad opmerkelijk was, en in vergelijking met het asielrelaas van veel andere vluchtelingen, zelfs uitzonderlijk. Nochtans kan uit het eerder ongewoon*

karakter van dit wedervaren van verzoekster in Libië, helemaal niet afgeleid worden of verzoekster van Eritrese dan wel Ethiopische afkomst is, zodat het feit dat dit asielrelaas inderdaad opmerkelijk is, irrelevant is."

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een kopie ontvangen van de Permanent Resident Card van haar zuster M.Z.T., die de Eritrese nationaliteit van deze zus vermeldt. Uit deze Permanent Resident Card blijkt volgens verzoekster *"voldoende dat verzoekster, zoals het geval is voor haar zus M.Z.T., van Eritrese afkomst en nationaliteit is"*. Zij stelt: *"Het zou toch niet kunnen dat, terwijl de Canadese asielautoriteiten oordelen dat de zus van verzoekster van Eritrese afkomst is, de Belgische asielautoriteiten een andere mening zouden toegedaan zijn en zouden beslissen dat verzoekster van Ethiopische afkomst is."*

Ondergeschikt is verzoekster van mening dat zij *"omwille van de huidige explosieve en gevaarlijke toestand in Eritrea"* aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming.

Ten slotte stelt verzoekster dat de normale kennis die een Eritrees meisje heeft niet vergelijkbaar is met de normale kennis van een Europees of Amerikaans meisje: *"Eritrea is een van de armste landen ter wereld, en het ontwikkelingspeil van de bevolking is er erg laag. Verzoekster, die dan nog steeds in een klein dorpje gewoond heeft in Eritrea - en niet in de hoofdstad Asmara of in een andere grote stad - heeft een zéér beperkte geografische, historische en algemene kennis."* Verzoekster benadrukt dat zij amper 17 jaar oud was toen ze Eritrea ontvluchtte en dat zij vervolgens drie jaren en zes maanden doorbracht in het vluchtelingenkamp Mai Ainy: *"En dit jarenlange verblijf in dit vluchtelingenkamp zal zeker niet bijgedragen hebben tot een verhoging van haar algemene ontwikkeling..."*. Zij is ervan overtuigd *"dat, indien men dezelfde vragen zou stellen aan haar klasgenoten uit haar school te Nedwe als de vragen die haar gesteld werden op het C.G.V.S., deze klasgenoten - en dan nog zeker de meisjes, die in een land als Eritrea nog een lager algemeen ontwikkelingspeil hebben dan de jongens - het er niet beter vanaf zouden gebracht hebben dan verzoekster..."*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In meest ondergeschikte orde vraagt verzoekster *"bestreden beslissing overeenkomstig art. 39/2 § 1, 2e lid 2° van de Vreemdelingenwet te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar het C.G.V.S. en het C.G.V.S. te bevelen aanvullende onderzoeksmaatregelen uit te voeren m.b.t. de door verzoekster voorgelegde Canadese Permanent Resident Card van haar zuster M.Z.T."*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is

voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad hecht geen geloof aan de beweerde Eritrese afkomst van verzoekster.

2.4. Zo blijkt verzoekster onaannemelijk onwetend over het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië. Verzoekster had er geen idee van wanneer dit conflict plaatsvond of waarover dit conflict ging, terwijl dit conflict plaatsvond in de subzone waar verzoeksters dorp zich bevindt, zij op dat moment reeds meer dan zes jaar oud was en zij nadien gedurende een 8-tal jaren schoolliep in de subzone Senafe, waarbij zij aangaf dat zij over het conflict leerde op school. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt namelijk dat het een grensconflict betrof tussen Eritrea en Ethiopië en de door verzoekster genoemde 'derde ronde invasie' aanving in de maand mei van het jaar 2000, waarbij het Ethiopisch leger een grootschalige aanval inzette en de stad Senafe bezette van juni 2000 tot maart 2001. Verzoekster verklaarde daarentegen dat ze naar Senafe moesten vluchten en dat deze stad niet bezet werd door Ethiopische soldaten. De stelling in het verzoekschrift dat verzoekster op het Commissariaat-generaal bedoelde *"dat het Ethiopische leger niet in Senafe was tijdens de periode dat zij daar verbleven heeft"* en *"dat de Ethiopiërs niet in Senafe waren op het ogenblik dat zij daar verbleef. Het feit dat de Ethiopiërs Senafe later bezet hebben, is niet in tegenstrijd met wat verzoekster verklaard heeft."*, blijkt niet uit het gehoorverslag, alwaar zij aangaf dat de Ethiopiërs niet tot Senafe kwamen en dat het Eritrees leger Senafe verdedigden (gehoor, p. 5-6).

2.5. Verder legde verzoekster incoherente verklaringen af over Zalambessa. Eerst stelde zij dat het de naam van haar lagere school was, daarna beweerde zij dat het de naam van de wijk was waarin haar lagere school gelegen was en na verdere bevraging meende zij plots dat het de oude benaming van deze wijk betrof. Zij gaf voorts aan nooit over Zalambessa gehoord te hebben in een andere context. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat het hierboven reeds vermelde grensconflict draaide rond de grensstad Zalambessa aan Eritrea's zuidelijke grens met Eritrea (naast de plekken 'Badme' aan de Eritrees-Ethiopische grens in het westen, en 'Burre' aan de Eritrees-Ethiopische grens in het oosten – zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), die zowel door Ethiopië als Eritrea opgeëist werd. Voornamelijk tijdens de derde ronde in het grensconflict tussen beide landen was de regio rond Zalambessa fel betwist en de stad werd gedurende het gehele conflict bezet door Ethiopische soldaten. Het is dan ook geheel ongeloofwaardig dat verzoekster, die beweerde de derde ronde in dit grensconflict te hebben meegemaakt, dit conflict spontaan aanhaalde tijdens haar gehoor en gedurende vijf jaren school zou hebben gelopen in een wijk die 'Zalambessa' heette, hierover onwetend is.

2.6. Hoewel verzoekster beweerde school te hebben gelopen te Eritrea gedurende 8 jaar, tot de leeftijd van 17 jaar, wist zij niet in welke maand het schooljaar aanvat en eindigt te Eritrea, noch in de hoeveelste maand van het jaar het schooljaar aanvat te Eritrea. Dat verzoekster daarenboven initieel met zekerheid aangaf dat zij de 8e graad van haar schoolopleiding aanvatte in het jaar 2010, hoewel zij Eritrea verlaten zou hebben in de maand februari van 2010, en zij plots stelde verward te zijn nadat zij erop gewezen werd dat dit niet mogelijk is, versterkt dit het ongeloofwaardige karakter van haar verklaringen betreffende haar Eritrese nationaliteit en herkomst. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dan ook dat zij meer vertrouwd is met andere kalenders, zoals bijvoorbeeld de Ethiopische Ge'ez-kalender, dan met de Gregoriaanse, Europese kalender die gehanteerd wordt in Eritrea. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoekster meer met de Ethiopische dan met de Gregoriaanse kalender vertrouwd was, omdat deze kalender niet enkel in Ethiopië gebruikt wordt, doch ook in Eritrea, omdat haar ouders ook nog de 'Ge'ez-kalender' gebruikten en omdat zij drie jaren en zes maanden doorgebracht heeft in het vluchtelingenkamp Mai Ainy, dat in Ethiopië gelegen is, waar de Ethiopische kalender van kracht was, wijst de Raad erop dat verzoekster voorhoudt dat zij 17 jaar lang, tot haar vlucht, in Eritrea heeft geleefd en dat zij 8 jaar schoolliep in Eritrea, zodat het totaal ongeloofwaardig is dat zij zelfs geen elementaire kennis heeft van de kalender die in Eritrea op school en door de publieke autoriteiten en in de omgang met landgenoten gebruikt wordt.

2.7. Voorts wist verzoekster niet dat graad 6, 7 en 8 onderdeel zijn van het niveau 'junior' ofte 'middle', hoewel zij zelf opperde in de achtste graad school te hebben gelopen alvorens zij Eritrea verliet, en

verklaarde zij verkeerdelijk dat uniformen gratis voorzien werden voor leerlingen, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat uniformen, schoolartikelen en transport door de studenten zelf betaald moeten worden, wat voor veel families onbetaalbaar was. Verzoekster had er evenmin een idee van wat Sawa is of dat men er de twaalfde graad dient te volgen ten einde het secundair onderwijs te beëindigen, hoewel zij wel verklaarde te weten dat men na de 11de graad naar Sawa moet, zonder dat zij wist wat Sawa eigenlijk is of waar in Eritrea deze plek ergens gelegen zou zijn. Haar onwetendheid is des te frappanter gezien zij verklaarde dat haar eigen broer F. in Sawa was wanneer zij Eritrea verliet en dat hij daarheen ging nadat hij zijn schoolopleiding beëindigde. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat Sawa een militair trainingscomplex is, waar onder andere een school gelegen is, in de zoba 'Gash Barka' in het westen van Eritrea. Om de secundaire schoolopleiding te beëindigen, is men verplicht het laatste schooljaar, de 12de graad, te volgen in het militaire trainingscomplex Sawa.

2.8. In het verzoekschrift wordt meermaals benadrukt *“dat verzoekster een heel erg beperkte algemene kennis heeft”*. Zij stelt dat de normale kennis die een Eritrees meisje heeft niet vergelijkbaar is met de normale kennis van een Europees of Amerikaans meisje: *“Eritrea is een van de armste landen ter wereld, en het ontwikkelingspeil van de bevolking is er erg laag. Verzoekster, die dan nog steeds in een klein dorpje gewoond heeft in Eritrea - en niet in de hoofdstad Asmara of in een andere grote stad - heeft een zéér beperkte geografische, historische en algemene kennis.”*. Verzoekster benadrukt dat zij amper 17 jaar oud was toen ze Eritrea ontvluchtte en dat zij vervolgens drie jaren en zes maanden doorbracht in het vluchtelingenkamp Mai Ainy: *“En dit jarenlange verblijf in dit vluchtelingenkamp zal zeker niet bijgedragen hebben tot een verhoging van haar algemene ontwikkeling”*. Zij is ervan overtuigd *“dat, indien men dezelfde vragen zou stellen aan haar klasgenoten uit haar school te Nedwe als de vragen die haar gesteld werden op het C.G.V.S., deze klasgenoten - en dan nog zeker de meisjes, die in een land als Eritrea nog een lager algemeen ontwikkelingspeil hebben dan de jongens - het er niet beter vanaf zouden gebracht hebben dan verzoekster”*.

De Raad benadrukt dat er niet wordt verwacht dat verzoekster over een gedetailleerde kennis beschikt over de geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Eritrea, maar wel dat haar kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met haar profiel. Aldus dient verzoekster het land waar zij haar hele leven heeft gewoond en waar zij 8 jaar schoolliep grondig te kunnen toelichten. De Raad stelt dienaangaande echter vast dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten haar herkomst uit deze regio volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld terwijl verzoekster wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals in het verzoekschrift wordt gesteld dat zij over Sawa wel wist te vertellen dat het een school is, waar men zijn onderwijs kan beëindigen, en waar men een examen aflegt -. Evenmin kan de Raad inzien waarom verzoekster geen kennis kan hebben over feiten die ze zelf aanbrengt of over de school waar ze jarenlang heeft verbleven. Dit ondergraaft verder verzoeksters herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoekster wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.9. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een kopie ontvangen van de Permanent Resident Card van haar zuster M.Z.T., die de Eritrese nationaliteit van deze zus vermeldt. Uit deze Permanent Resident Card blijkt volgens verzoekster *“voldoende dat verzoekster, zoals het geval is voor haar zus M.Z.T., van Eritrese afkomst en nationaliteit is”*. Zij stelt: *“Het zou toch niet kunnen dat, terwijl de Canadese asielautoriteiten oordelen dat de zus van verzoekster van Eritrese afkomst is, de Belgische asielautoriteiten een andere mening zouden toegedaan zijn en zouden beslissen dat verzoekster van Ethiopische afkomst is.”*.

Vooreerst benadrukt de Raad dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. *In casu* blijkt dat verzoekster haar Eritrese nationaliteit geenszins aannemelijk maakt. Een loutere afdruk van een foto van de Permanent Resident Card van haar zuster M.Z.T. kan deze vaststellingen niet wijzigen, temeer daar geen bewijswaarde wordt gehecht aan zulke kopieën omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X). Uit het neergelegde stuk blijkt overigens niet op

basis van welke gegevens, verklaringen of regelgeving de Eritrese nationaliteit van verzoeksters zus gebeurde werd aangenomen. Verzoekster kan bezwaarlijk menen dat kan voorbijgegaan worden aan het grondig onderzoek over haar herkomst op basis van een fotokopie van een document. Het is aan verzoekster om volledig te zijn en indien haar zus inderdaad een verblijfstatus werd toegekend dan dient ze alle documenten en uitgebreid gemotiveerde beslissingen hierover, neer te leggen.

2.10. Het voorgelegde doopselcertificaat van *“Eritrean Orthodox Tewahdo Church”*, waarvan verzoekster tijdens haar gehoor verklaarde dat een doopakte hetzelfde was als een geboorteakte (gehoor, p. 21), wordt bij gebrek aan voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De *“DHL-briefomslag waarin dit stuk op 26 mei 2015 aan mijn cliënte toegestuurd werd”* biedt evenmin uitsluitend over verzoeksters nationaliteit.

2.11. In haar verzoekschrift merkt verzoekster nog op: *“Indien verzoekster van Ethiopische afkomst zou zijn, zou zij normalerwijze ook de stad Zalambessa, een grensstad betwist door Eritrea en Ethiopië, kennen. Uit het feit dat verzoekster deze stad niet kende (waarom zou zij dienaangaande liegen ?), zou bijgevolg ook moeten afgeleid worden dat zij noch van Eritrese, noch van Ethiopische afkomst zou zijn, wat onmogelijk is (en overigens ook door het C.G.V.S. niet beweerd wordt).”*.

De Raad wijst erop dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Evenmin dient te Raad te speculeren over het geboortedorp of de vroegere verblijfplaats van verzoekende partij. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. *In casu* kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster haar Eritrese herkomst niet aannemelijk maakt en dat zij haar werkelijke streek van herkomst niet wenst te verklaren. Hieruit kan enkel afgeleid worden dat verzoekster meent dat zij in haar land van herkomst geen redenen had om te vrezen voor vervolging, minstens vindt hij niet de noodzaak deze voor te leggen. Verzoekster draagt immers zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse of onvolledige verklaringen tijdens de gehoren. De Raad wijst er nog op dat een kandidaat-vluchteling de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen. Het komt de Raad niet toe speculatief de lacunes in het relaas aan te vullen.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.13. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Eritrea. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea. De stelling in het verzoekschrift dat zij *“omwille van de huidige explosieve en gevaarlijke toestand in Eritrea”* aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming is dan ook niet dienstig.

Besluit

2.14. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.15. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK